

ความเป็นมาของปัญหา

ความเจริญทางเศรษฐกิจปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาสังคมและการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตตามมาอย่างมาก จะเห็นได้จากปัญหาอาชญากรรมที่มีแนวโน้มจะทวีจำนวนและความรุนแรงเพิ่มขึ้น จากรายงานประจำปีของกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2541 พบว่า จำนวนผู้ต้องขังคดีต่าง ๆ ทั้งชายและหญิงมีจำนวนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับคดีในปี 2538 2539 และ 2540 ที่มีจำนวน 74112 65526 75320 97027 ราย ตามลำดับ นอกจากนี้กลุ่มอายุที่พบคือกลุ่มที่อยู่ในวัยแรงงานทั้งสิ้น กล่าวคือ ร้อยละ 35.58 เป็นกลุ่มอายุ 25-25 ปี รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 18 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.98 รายงานเหล่านี้ไม่รวมผู้ที่อยู่ในระหว่างคุมขัง ผ่ากึ่ง รอลงอาญาและคุมประพฤติ จะเห็นได้ว่าแต่ละปีรัฐต้องสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นผู้ต้องขังหรือคดีเพิ่มขึ้นในขณะที่ผลกระทบต่อผู้เสียหายที่เสียชีวิตก็มีจำนวนที่ไม่แตกต่างกัน คดีหลายประเภทสามารถนำผู้กระทำผิดมาลงโทษได้ แต่บางคดีก็ไม่สามารถหาผู้ทำผิดมาลงโทษได้ เช่น การฆ่าผู้อื่น การข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น คดีที่เกิดขึ้นเป็นเสมือนภาพสะท้อนที่บอกให้เห็นถึงความล่มสลายของสังคม และสถาบันครอบครัว ได้แก่ คดียาเสพติด ที่มีแนวโน้มว่ามีมากขึ้นและยากต่อการปราบปราม นอกจากนี้อัตราการทำผิดซ้ำซ้อนและได้รับการลงโทษโดยการเป็นนักโทษเด็ดขาดมีจำนวนครั้งของการต้องโทษสูงสุด 5 ครั้ง พบร้อยละ 0.60 ของนักโทษทั่วประเทศ และที่พบมากที่สุดคือกลุ่มนักโทษเด็ดขาดที่ทำผิด 1 ครั้ง มีร้อยละ 86.86 ลักษณะของนักโทษที่ต้องขังส่วนใหญ่ร้อยละ 31.86 เป็นนักโทษชั้นกลาง รองลงมาร้อยละ 27.32 เป็นนักโทษชั้นเยี่ยม ' นอกจากนี้ความสูญเสียด้านทรัพยากรมนุษย์แล้ว รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพื่อการดูแลกลุ่มนักโทษผู้ต้องขังเหล่านี้ โดยใช้งบประมาณในปี 2541 ถึง 4,752,631,600 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหมวดค่าใช้จ่ายสอยและวัสดุคิดเป็นร้อยละ 37.86 และงบลงทุนในหมวดครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างร้อยละ 32.25 ' ซึ่งสูงกว่าในปี 2539 ที่รัฐใช้งบประมาณไป 3,911,283,250 บาท งบลงทุนดังกล่าวใช้ไปในการบริหารจัดการในทัณฑสถาน จะเห็นได้ว่าในแต่ละปีรัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายมิใช่น้อยไปกับการดูแลและพัฒนาักโทษที่มีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

การทำผิดของนักโทษแต่ละครั้งจะผ่านกระบวนการการสืบสวนสอบสวนจากพนักงานสืบสวนสอบสวน คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนที่จะมีการจับกุมเพื่อดำเนินคดีและหาหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อการส่งฟ้องศาลต่อไป แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับเจ้าพนักงานสืบสวนสอบสวนคือ กระบวนการในการพิสูจน์หลักฐานและสืบหาผู้ต้องหาบางครั้งขาดหลักฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทำให้การจับกุมล่าช้าและไม่สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้ และมีโอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำซากต่อไป

นักวิชาการทางด้านอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา พยายามสรุปถึงลักษณะของผู้กระทำผิด ลักษณะการทำผิด ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการทำผิดของอาชญากรทั้งคดีอุกฉกรรจ์และไม่อุกฉกรรจ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาผู้ทำผิดมารับการลงโทษตามกฎหมาย แต่ปัญหาที่พบและมีข้อร้องเรียนกันมากคือ พนักงานสอบสวนสืบสวนใช้เวลาค่อนข้างมากในการสืบหาข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้หลักฐานเพื่อการจับกุม ซึ่งบางครั้งล่าช้าจนเป็นผลให้ผู้บริสุทธิ์คนอื่นถูกทำร้ายเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งนี้เพราะปัญหาหลักคือการขาดข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรหรือผู้กระทำผิดเหล่านั้น

จากสถิติผู้ต้องขัง ปี 2541 พบว่า มีผู้ต้องขังที่เข้ารับการลงโทษในทัณฑสถานต่าง ๆ มีการทำผิดตั้งแต่ 1-5 ครั้ง และมีประสบการณ์ในการทำผิดมาก่อน ดังนั้นแนวโน้มที่จะทำผิดในครั้งต่อ ๆ ไปจึงมีมาก สถิติการเกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปล้น ฆ่า ชิงทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเราเหล่านี้สะท้อนภาพของการล่มสลายและปัญหาของสังคม ครอบครัวและชุมชน จนมีคำถามว่า เหตุการณ์เหล่านี้พอจะแก้ไขเยียวยาหรือไม่ คำตอบก็คือ ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ

ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั้งตัวประชาชน ครอบครัว ชุมชน องค์กรทั้งรัฐและเอกชน ต้องร่วมมือกันอย่างแข็งขันและเหนียวแน่น
 ทมทั้งมีความจริงจังในการพยุและพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังที่มีผลต่อการกระทำผิดของอาชญากรในเขตภาคใต้ตอนล่าง
2. ปัจจัยทางกายภาพมีผลต่อการกระทำผิดของอาชญากร
3. แบบแผนของการกระทำผิดและการประทุษร้าย
4. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของอาชญากรในเขตภาคใต้ตอนล่าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม
2. เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชน ครอบครัว และชุมชน รู้จักการป้องกันภัยอาชญากรรมและเกิดชุมชน
 สัมพันธ์
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาอาชญากรที่ต้องขังให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพภายหลังพ้นโทษ
4. เพื่อช่วยในการติดตามและจับกุมอาชญากรได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เป็นผลให้สังคมมีความปลอดภัยยิ่ง
 ขึ้น
5. เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของประชาชนและสังคม
6. เพื่อส่งเสริมการสร้างคุณภาพ และความสัมพันธ์ในครอบครัวให้เยาวชนหลีกเลี่ยงพ้นจากการเสี่ยงต่อการเข้าร่วม

เป็นอาชญากร

7. เป็นแนวทางในการฝึกอบรมผู้ต้องขังให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพภายหลังพ้นโทษแล้ว
8. เป็นแนวทางในการหากลวิธีเพื่อลดอัตราการเกิดอาชญากรรม

ขอบเขตของการวิจัย การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมและบุคลิกภาพของผู้ต้องหาที่ได้รับการจับกุมในเขตจังหวัด
 สงขลาและฝากขังในสถานีดำรงภูธร โดยเป็นผู้กระทำผิดตั้งแต่ครั้งที่สองขึ้นไป ทั้งคดีอุกฉกรรจ์และไม่ใช่อคดีอุกฉกรรจ์
 โดยการวินิจฉัยตามรูปคดีที่เกิดขึ้น บางคดีอาจเกิดขึ้นก่อนการศึกษา แต่ในการศึกษานั้นนับวันที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกจับกุมเป็น
 เป็นต้นไป

กรอบแนวคิด

ปัจจัยด้านครอบครัว

- การเลี้ยงดูในวัยเด็ก
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว
- ประวัติอาชญากรในครอบครัว
- การศึกษา
- การลงโทษ
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม

- เพื่อน
- ครู/โรงเรียน
- การเรียนรู้และการพัฒนา
- ลักษณะทางกายภาพ/รูปร่างหน้าตา
- การเรียนรู้ผ่านสื่อ

ปัจจัยส่งเสริม

- การทำผิดซ้ำ
- วัฒนาการเปลี่ยนแบบการทำผิด

ปัจจัยทางจิตใจ

- บุคลิกภาพ
- ความพอใจต่อชีวิต(life satisfaction)

→ พฤติกรรมอาชญากร

ความรุนแรงของการกระทำผิด

คดีอุกฉกรรจ์

คดีไม่อุกฉกรรจ์